

εργολαβία

εργολαβία, η, ουσ. [<αρχ. έργολαβία], η εργολαβία· η ερωτική σχέση: «έχει μια εργολαβία με την κόρη του τάδε και σκέφτεται να την παντρευτεί». (Ο Ν. Π. Ανδριώτης στο Ετυμολογικό Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής σημειώνει: η σημασία «ερωτοτροπία» από το ότι ο ερωτευμένος τριγυρίζει το σπίτι της κόρης που αγαπά, όπως ο εργολάβος την οικοδομή που χτίζει (Φ. Κουκουλ. Βυζαντ. βίος 5, Παράρτ. 33). Η ερμηνεία αυτή έχει ξεχαστεί·

- το παίρνω εργολαβία, **α.** αναλαμβάνω κατ' αποκλειστικότητα την εκτέλεση ενός έργου, ιδίως τεχνικού: «ό,τι έργο οδοποιίας παίρνει, το παίρνει εργολαβία». **β.** από τη στιγμή που κάποιος μου έκανε κάποια χάρη ή εκδούλευση, του ζητώ επανειλημμένα χάρες ή εκδουλεύσεις: «σ' έκανα κάποτε μια χάρη κι από τότε το πήρες εργολαβία». **γ.** παίρνω μια δουλειά πολύ στα σοβαρά και βιάζομαι να την τελειώσω: «του υποσχέθηκε ο πατέρας του πως, αν τελειώσει τη δουλειά, θα τον αφήσει να πάει κι αυτός εκδρομή, γι' αυτό το πήρε εργολαβία». **δ.** μονοπωλώ κάποιον ή κάτι, ιδίως φαγητό, το οποίο τρώω όλο μόνος μου: «όλο το βράδυ πάλευα να τη βρω μόνη της να της μιλήσω, αλλά την είχε πάρει εργολαβία εκείνος ο ψηλός και δεν την άφησε λεπτό μόνη της! || μόλις η μάνα μου έφερε τη σπανακόπιτα στο τραπέζι, την πήρε εργολαβία ο αδερφός μου και δεν πρόλαβε να φάει κανείς άλλος!»

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας